

EMPERADRIU DE LA CIUTAT JOIOSA

del "Llibre Vermell" de Montserrat, s. XIII-XIV

5

① Em- pe- ra- driu de la Ciu- tat jo- io - - - sa,
 ② Ver- ge sens par mi- se- ri- cor- di- o - - - sa,
 ③ Ma- re de Déu, cap de vir- gi- ni- tat

del Pa- ra- dis en el goig e- ter- nal, ne- ta de crims de
 a. Vos es- cau que ens de fen- seu del mal, i no si- gueu en-
 si no llo- em vō- stra se- nyo- ri- a o nous ser- vim tan

15

vir- tuts a- bun- do - - - sa, Ma re de Déu per o- bra di- vi-
 - vers nos des- de- nyo - - - sa, pels fa- lli- ments que fem en ge- ne-
 bé com to- ca- ri - - - a, fe- bles com som nono fem per vo- lun-

20

- nal, ver- ge pla- ent amb faç an- ge- li- cal, ai- xi com
 - ral, ans que ens co- briu amb el man- tell re- ial, de pi- e-
 - lat. Je- sós. ver Déu ú- nic en Tri- ni- tat, Vos na- veu

25

30

sou a Déu molt gra- ci- o - - - sa, pla- quius mi- rar els fi- dels pi- a-
 - tat ja. que en sou co- pi- o - - - sa, car tots som fets d'hu- mil pas- la fan-
 dit que la mort nous pla- i - - - a del pe- ca- dor, mes con- ver- tit viu-

35

- do - - - sa, pre- gant per ells al Rei ce- les- ti- al.
 - go- - - sa, per- que el fa- llir es de carn hu- ma- nal.
 - ri- - - a: feu- nōs mer- cè, mer- cè per ca- ri- tat